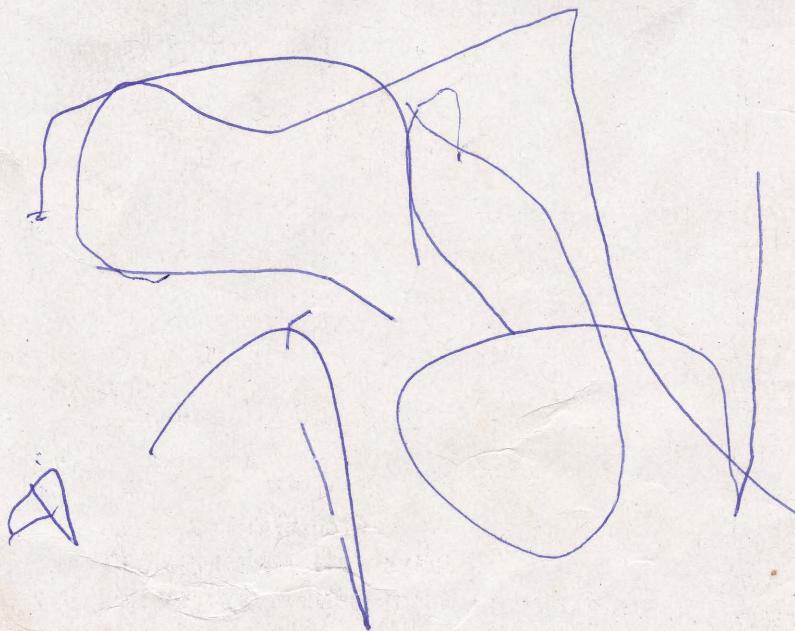

சிவசக்தி ஸ்தோத்திராஞ்

ஓதலானத் தீராசி பாராய்ணாஞ் செய்து வழுவோர்க்கு
உடற்பிள்ளை அகன்று வாழ்க்கையில்
சுகல சொபாக்கியங்களாய் கண்டகப்பெற்று
மக்குக்க்யுட் அளாக்கியுட் சுபிட்சமுட் ந்ஜவுட்.
செய்து பாருங்கள்.

சிவமயம்^२

சிவசக்தி ஸ்தோத்திரம்

நடராஜப் பத்து
மதுரை மனோட்சயம்கை தோத்திரம்
திருக்கடவூர் அப்ராம்யம்கை பத்கம்

தொகுப்பாசிரியர்
கைவப்புலவர், சிவநெறிக் கலாநிதி, கவிமணி, மரபுக்கலைச்சுடர்,
கலைஞரனச்சுடர், வில்லிஷைக் கலைஞர்

இராசையா ஹந்தரன்

- நாச்சிமார்கோயிலடி -

வெளியீடு :
வலம்புரி - சங்குநாதம்

இல.02, இரண்டாம் ஒழுங்கை, பிறவுண் வீதி, யாழ்ப்பாணம்.
2006.

நடராஜப் பத்து

மண்ணாதி பூதமொடு விண்ணாதி யண்டம்நீ
 மறைநான்கின் அடிமுடியும் நீ
 மதியும்நீ ரவியும்நீ புனலும்நீ அனலும்நீ
 மண்டலமி ரண்டேழும்நீ
 பெண்ணும்நீ ஆணும்நீ பல்லுயிர்க் குயிரும்நீ
 பிறவும்நீ ஒருவன் நீயே
 பேதாதி பேதம்நீ பாதாதி கேசம்நீ
 பெற்றதாய் தந்தைதநீயே
 கண்ணுநற் பொருளும்நீ இருளும்நீ ஓளியும்நீ
 நாதனாய் வந்தவனும்நீ
 நவில்கின்ற கிரகங்க ளொன்பதும்நீ இந்த
 நானிலந் தந்தவனும்நீ
 எண்ணரிய சீவகோ டிகளீன்ற அப்பனே
 என்குறைக ளார்க்குரைப்பேன்
 ஈசனே சிவகாமி நேசனே தில்லைவாழ்
 எனையீன்ற நடராஜனே.

01

மானாட மழுவாட மதியாடப் புனலாட
 மங்கைக்கில காமியாட
 மாலாட நூலாட மறையாடத் திரையாட
 வனசமுறை பிரமனாடக்
 கோனாட வானுலகு கூட்டமெல் ளாமாடக்
 குஞ்சர முகத்தனாடக்
 குண்டல மிரண்டாடத் தண்டை புலியுடையாடக்
 குழந்தைமரு கேசனாடத்
 தானாட வாடுசம் பந்தரிந் திரர்முனிவர்
 தனியட்ட பாலராடத்
 தகுதும்பை யறுகாட நந்தி வாகனமாடத்
 தாளனெறி மாதராட
 யானாட வினையோட எனைநாடி இதுவேளை
 இசைவிருதொ டாடிவருவாய்
 ஈசனே சிவகாமி நேசனே தில்லைவாழ்
 எனையீன்ற நடராஜனே.

02

கடலென்ற புவிமீதில் அலையென்ற உருக்கொண்டு
 கனவென்ற வாழ்வைநம்பிக் கட்டு
 காற்றெறன்ற மூவாசை அப்ரெஞானாக் கூழிலே
 கட்டுண்டு நித்தநித்தம்
 உடலென்ற கும்பிக்கு உணவென்ற இரதேஷ
 ஓயாம் விரவுபகலும்
 உண்டுண் டுறங்குவதைக் கண்டதேயல்லாமல்
 ஒருபய னடைந்திலேனைத்
 தடமென்ற விடிகரையிற் பந்தபாசங்களானுந்
 தாபரம் பின்னலிட்டுத்
 தாயென்று சேயென்று நீயென்று நானென்று
 தமியேனை இவ்வென்னமாய்
 இடைநின்று தடைசெய்ய ஏனென்றுகோது
 இருப்பதுவும் அழகாகுமோ
 ஈசனே சிவகாமி நேசனே தில்லைவாழ்
 எனையீன்ற நடராஜனே.

03

பம்புகு னியமல்ல வைப்பல்ல மாரணம்
 பகர்வசிய தம்பனமலப்
 பாதாள வஞ்சனம் பரகாயப் பிரவேச
 பண்பல்ல ஜாலமல்ல
 அம்புகுண் டுகள்விலக மொழியுமந் திரமல்ல
 வாகாய குளிகையல்ல
 அன்போடு செய்கின்ற வாதமோ டிகளல்ல
 வரியமோ கனமுமல்லக்
 கும்பமுனி மச்சமுனி சட்டமுனி பிரம்மரிஷி
 கொங்கனர் புலிப்பாணியுங்
 கோரக்கர் தன்வந்திரி போகமுனி யிவரெலாங்
 கூறும் வயித்தியமல்ல
 எம்பரம வுன்னடியை நீங்காது நிலைநிற்கும்
 இச்சையை எனக்கருளுவாய்
 ஈசனே சிவகாமி நேசனே தில்லைவாழ்
 எனையீன்ற நடராஜனே.

04

நொந்துவந் தேனென்று பலதர முரைக்கவும்
 நுழையாத தென்னமதியோ
 நுட்பநெறி யறியாத பிள்ளையைப் பெற்றுமதை
 நோக்காத தந்தையுண்டோ
 சந்ததமுந் தஞ்சமென் றடியைப் பிடிக்கவுந்
 தளராத நெஞ்சமுண்டோ
 தந்திமுகன் அறுமுகவ னிருபிள்ளை யில்லையோ
 சந்ததியி லாதநீயோ
 விந்தைதரு சாலங்க ஞன்னிடம் இருக்குதே
 வினையொன்றும் அறிகிலேனே
 வேதமுஞ் சாஸ்திரமும் உன்னையே புகமுதே
 வேடிக்கை இதுவல்லவோ
 இந்தவுல கீரேமு மேனளித் தாய்சொல்லு
 இனியுன்னை விடுவதில்லை
 ஈசனே சிவகாமி நேசனே தில்லைவாழ்
 எனையீன்ற நடராஜனே.

05

வழிகண்டு நின்னடிகள் துதியாத போதினும்
 வாஞ்சையில் லாதபோதும்
 வாலாய மாய்க்கோயில் சுற்றாத போதினும்
 வஞ்சமே செய்தபோதும்
 மொழியெதுகை மோனையில் லாமலே பாடினும்
 மூர்க்கனேன் மூடனேனும்
 மோசமே செய்யினுந் தேசமே கவரினும்
 முமுக்காமியே யாயினும்
 பழியெனக் கல்லவே தாய்தந்தை யார்க்கலோ
 பார்த்தவர்கள் சொல்லார்களோ
 பாரறிய மனைகொளப் பாதியுட லீந்தநீ
 பாலனைக் காக்கொணாதோ
 எழில்பெருகு மண்டங்களிசைவா யமைத்தநீ
 என்குறைகள் தீர்த்தலரிதோ
 ஈசனே சிவகாமி நேசனே தில்லைவாழ்
 எனையீன்ற நடராஜனே.

06

அன்னை தந்தையர் களெனையீன்றதற் கழுவெனோ
 அறிவறவதற் கழுவெனோ
 அல்லாமல் நான்முகன் றன்னைநொந் தழுவெனோ
 ஆசைமுன்றுக் கழுவெனோ
 முன்பிறப் பென்னவினை செய்தெனென் றழுவெனோ
 மூடரறிவுக் கழுவெனோ
 முன்னிலென் வினைவந்து மூன்மென் றழுவெனோ
 முத்தியை நினைந்தழுவெனோ
 தன்னைநொந்தழுவெனோ உன்னைநொந்தழுவெனோ
 தரித்திரதிசைக் கழுவெனோ
 தாரணியி வுன்றனருள் பெற்றபெரி யோர்களைத்
 தழுவாததற் கழுவெனோ
 இன்னுமெப் பிறவிவருமென் றழுவெனோ அவைகள்
 எல்லா முரைக்கவருவாய்
 ஈசனே சிவகாமி நேசனே தில்லைவாழ்
 எனையீன்ற நடராஜனே.

07

காயா மரங்களிற் பூபிஞ் சறுத்தெனோ
 கன்னியர்கள் பழிகொண்டெனோ
 கடனென்று பொருள்பறித் தேவயிறூரித்தெனோ
 கடுவழியில் முள்ளிட்டெனோ
 தாயா ருடற்குள்வர என்னவினை செய்தெனோ
 தந்தபொருளிலை யென்றுநான்
 தானென்ற கெர்வமொடு கொலைகளவு செய்தெனோ
 தபசிகளை ஏசினேனோ
 வாயார நின்றுபல பொய்சொன்னெனோ வித்து
 வாமிசரைவசை சொன்னெனோ
 வந்தவரை மரியாதை செய்யா தடித்தெனோ
 வழக்கிலோருஞ் சொன்னெனோ
 ஈயாதலோபியே ஆனாலுமென் பிழைகள்
 எல்லாம்பொறுத் தருள்வாய்
 ஈசனே சிவகாமி நேசனே தில்லைவாழ்
 எனையீன்ற நடராஜனே.

08

தாயாரிருந் தென்ன தந்தையும் இருந்தென்ன
 தன்பிறவி யறவுகோடி
 தனமலை குவித்தென்ன கனபெய ரெடுத்தென்ன
 தாரணியை ஆண்டுமென்ன
 சேயர்க ஸிருந்தென்ன குருவாய்த் திரிந்தென்ன
 சீஷர்க ஸிருந்துமென்ன
 சித்துபல கற்றென்ன நித்தமும் விரதங்கள்
 செய்தென்ன நதிகளொல்லாம்
 ஓயாது மூழ்கினும் பயனென்ன எமனோலை
 ஓன்றினைத் தான்றடுக்க
 உதவுமோ இவையெலாஞ் சந்தையுற வென்றுநான்
 உன்னிருபதம் பிடித்தேன்
 ஈயாதிருக்கத் தியாகராஜப் பெயரும்
 இசையுமோ ஏன்புனைந்தாய்
 ஈசனே சிவகாமி நேசனே தில்லைவாழ்
 எனையீன்ற நடராஜனே. 09

இன்னமுஞ் சொல்லவோ உன்மனங் கல்லோ
 இரும்போ பெரும்பாறையோ
 இருசவியு மந்தமோ கருமபல வந்தமோ
 ஏழைபங்கின னல்லவோ
 என்னன்னை மோகமோ யாரிட்ட சாபமோ
 ஈதுனக்கு அழகுதானோ
 இப்பிள்ளை தாபமோ யார்மீது கோபமோ
 இனியுமன்றனை விடுவெனோ
 உன்னை விட்டெங்குசென் ராலுமுய்ந்திடு வெனோ
 உனையடுத்துங் கெடுவெனோ
 ஓயர்விதென்குற்றம் உன்குற்ற மொன்றுமில்லை
 உற்றுப்பார் பெற்றவையா
 என்னையாள் பவனும்நீ அடிமைநான் ஆதலால்
 இனியருள் அளிக்கநினைவாய்
 ஈசனே சிவகாமி நேசனே தில்லைவாழ்
 எனையீன்ற நடராஜனே. 10

சனிராகு கேதுபுதன் சுக்கிரன் செவ்வாய்
 குருச் சந்திரன் சூரியன் இவரைச்
 சற்றெனக் குள்ளாக்கி ராசிபன்னி ரெண்டையும்
 சமமாய் நிறுத்தியுடனே
 பனியொத்த நட்சத்திரங்கள் இருபத்தேழும்
 பக்குவப்படுத்தி யின்னால்
 பகர்கின்ற கரணங்கள் பதினொன்றையும் வெட்டி
 பலரையும் அதட்டியென்முன்
 கனிபோல வேபேசி கெடுநினை நினைக்கின்ற
 கச்டர்களை யுங்கசக்கி
 சர்த்தனின் தொண்டர்க்குத் தொண்டரின்
 தொண்டர்கள் தொழும்பனாக்கி
 இனியவள மருவுசிறு மனைவமுனி சாமியெனை
 ஆள்வதினி உன்கடன்கான்
 ஈசனே சிவகாமி நேசனே தில்லைவாழ்
 எனையீன்ற நடராஜனே.

11

அன்பே சிவம்

“வாசிப்பதால் மனிதன் பூரணமடைகிறான்”

**“வாசிக்கும் பழக்கத்தால் மனிதன்
நேசிக்கும் பண்பைப் பெறுகிறான்”**

தினந்தினம் படியுங்கள்

வஸம்புர் - நாள் இதழ்

வாரந்தோறும் படியுங்கள்

சங்குஞாகம் - வார இதழ்

மதுரை மீனாட்சியாம்மை தோத்திரம்

சத்தியாய்ச் சிவமாகித் தனிப்பர
முத்தியான முதலைத் துதி செய
சுத்தியாகிய சொற் பொருணல்குவ
சித்தியானை தன் செய்ய பொற்பாதமே! முப்

எனக்கயன்றன் விதிப்படியோ

டூருவத்தின் செயல்தானோவேதோவம்மா
உனக்கடிமையான பின்பிங்கேது

குறை வந்தாலு முனக்கே பாரம்
வனக் கிளியே மலர்த்திருவே

சொக்கரிடப் பங்கில்வளர் வசைமாதேயென்
மனக்கவலை யார்க்குரைப்பேன்

எனக்கிரங்க வேண்டுமம்மா மதுரை வாழ்வே. 01

இனம் பிரிந்த மானது போலுடல் பதைத்து
வறுமையோடினைத் தெந் நாளும்

மனம் பதறிவழன்று முன்றிங்கு

அடியேனுக் கருள் சொற்ற வன்னெஞ்சோதான்
தனம்படைத்த பெருக்கமதோ

திருவனந்தம் பராமுகமோதாயே என்மேல்
வனம் பதவிக் கடம்பவன

சொக்கர் பங்கில் மீனாட்சி மதுரைத்தாயே. 02

தாயிழுந்த கன்றதுபோல் பரதவித்து

நிலைகுலைந்து தவித் தெந்நாளும்
தீயிலுறும் மெழுகது போல்

உருகிமனம் வெறுங்கூடாய்த் திகைத்தேனம்மா
தூயகமுநீர் விழியாய்

நடம்புரியும் பதத்தானே தோகைமாதே
மாயவற்குச் சகோதரியே

சொக்கர் பங்கில் மீனாட்சி மதுரைத்தாயே. 03

பொல்லாத நெடுநீலி பழிக்கஞ்சிப்
பழி சுமக்கப் போராய் போராய்
சொல்லாத நானுமுண்டோ சொன்னாலும்
கேட்கிலையே என்சொற் கூச்சல்
எல்லாரும் வாழ்ந்திருக்க நான் ஒருவன்
தாழ்ந்திருக்க வியலோவம்மா
வல்லாருங் களப முலை மாமயிலே
சொக்கர் பங்கில் மீனாட்சி மதுரைத் தாயே. 04

இருபொழுது வறுமையினால்
அனுதினமும் பிணியதனால் இளைத்துவாடி
உருகுவதும் அயன் விதியோ
அல்லவென்றாலுன்செயலோ உரைக்கமாட்டேன்
திருவருவே அருளொளியே
தெள்ளமிர்தே சேயிழையே தேவர் போற்றும்
மருவணியுங் குழலணங்கே
சொக்கர் பங்கில் மீனாட்சி மதுரைத்தாயே. 05

நஞ்ச தின்ற பேர்களைப் போல்
உடல்மயங்கி வறுமையினால் நலிந்தெந்நானும்
சஞ்சலமே சமுத்திரமா மனையதனிற்
துரும்பதுபோல் தவித் தேனம்மா
கொஞ்ச கிளி மொழியாளே கஞ்ச
மலர்க் கரத்தாளே தோகை மானே
வஞ்சியிடைத் திருவணங்கே
சொக்கர் பங்கில் மீனாட்சி மதுரைத்தாயே. 06

அதிமதுர விதரண நாற் பாடுவதும்
உன்செயலே அதுவல்லாமல்
நதிதரித்தோரிடப் பாகம் விளங்குகின்ற
மாமயிலே நளின மானே
கெதி பெறவேயடி யேனுக் குனது
பதந்தந்தருள்வாய் கிருபைவைத்து
மதிநுதல் போல் திருவணங்கே
சொக்கர் பங்கில் மீனாட்சி மதுரைத் தாயே. 07

உலையிலிடு மெழுகது போல்
 உருகி மனம்வெறுங் கூடாயுலர்ந்து வாடி
 நிலை குலைந்து மதிமயங்கி நின்று
 மிகப்பரதவித்தல் நீதியோ சொல்
 கலைமகளே வடிவணங்கே கமல
 முகத்திருமாதே கருணையாளே
 மலைமகளே அறந்தழைக்கும்
 சொக்கர் பங்கில் மீனாட்சி மதுரைத்தாயே. 08

இளமைதனில் வறுமையினால் மனது
 மிக நொந்துருகியிளைத்து வாடி
 விளை நிலத்திலளர் விழுந்தவாறது
 போலடி யேனும் விளங்க நின்றேன்
 குழையுடைச்சி அன்ன நடை குயில்
 மொழுச்சி நீ கருணை கூர்ந்து ரட்சி
 மழலை மொழிக் குயிலணங்கே
 சொக்கர் பங்கில் மீனாட்சி மதுரைத் தாயே. 09

திடமுடனே யுனைப்பாட செல்வ
 முண்டாம் கல்வியுண்டாம் சிறப்பதாகும்
 அடவுடனேயிப் புவியில் எந்தனது
 மொழிக் கிரங்கி அருளே செய்து
 சடை முடியாரிடப்பாகம் பச்சை
 நிறமாய் நின்ற தையல் மானே
 மடமயிலே உன்னுடைய மலர்ப் பாதந்
 தந்தருளுவாய் மதுரைத் தாயே. 10

இப்பிரச்சும்

“வலம்புரி - சங்குநாதம்”

நர்வாக இயக்குநர்

உயர்தீரு. சிவஞானம் வெற்றி வேலாயுதம் அவர்களால்
 அகரம் கணினிப் பதிப்பகத்தில் 28.07.2006 ஆடிப்பூர் நன்னாளன்று
 அச்சிட்டு வெளியிடப்பெற்றது.

அபிராமிப்பட்டர் அருளிச்செய்த திருக்கடவூர் அபிராமியம்மை பதிகம்

காப்பு

தூயதமிழ்ப் பாமாலை சூட்டுதற்கு மும்மதநால்
வாயைக் கரன்றாள் வழுத்தவாம் - நேயர்நிதம்
எண்ணும் புகழ்க்கடவூர் எங்கள் அபி ராமவல்லி
நண்ணும் பொற்பாதத்தில் நன்கு.

கலையாத கல்வியும் குறையாத வயதுமோர்
கபடுவா ராத நட்பும்
கன்றாத வளமையும் குன்றாத இளமையும்
கழுபிணியில் லாத உடலும்
சலியாத மனமும் அன் பகலாத மனைவியும்
தவறாத சந்தா னமும்
தாழாத கீர்த்தியும் மாறாத வார்த்தையும்
தடைகள் வாராத கொடையும்
தொலையாத நிதியமும் கோணாத கோலுமொரு
துன்பமில் லாத வாழ்வும்
துய்யநின் பாதத்தில் அன்பும் உதவிப் பெரிய
தொண்டரொடு கூட்டு கண்டாய்
அலையாழி அறிதுயிலு மாயனது தங்கையே
ஆதிகட வூரின் வாழ்வே
அமுத்சர் ஒருபாகம் அகலாத சுகபாணி
அருள்வாமி அபிராமியே.

01

காரளக பந்தியும் பந்தியின் அலங்கலும்
 கரிய புருவச் சிலைகளும்
 கர்ணகுண் டலமுமதி முகமண்டலம் நுதற்
 கத்தூரிப் பொட்டு மிட்டுக்
 கூரணிந் திடுவிழியும் அழுதமொழியுஞ் சிறிய
 கொவ்வையின் கனிய தரமும்
 குமிழனைய நாசியும் முத்தநிகர் தந்தமும்
 கோடுசோ டான களமும்
 வாரணிந் திறுமாந்த வனமுலையும் மேகலையும்
 மணிநூ புரப்பா தமும்
 வந்தெனது முன்னின்று மந்தகா சமுமாக
 வல்வினையை மாற்று வாயே
 ஆரமணி வானிலுறை தாரகைகள் போலநிறை
 ஆதிகட வூரின் வாழ்வே
 அமுதீசர் ஒருபாகம் அகலாத சுகபாணி
 அருள்வாமி அபிராமியே.

02

மகரவார் குழல்மேல் அடர்ந்துகுமிழ் மீதினில்
 மறைந்து வாளைத் துறந்து
 மைக்கயலை வேண்டிநின் செங்கமல விழியருள்
 வரம்பெற்ற பேர்க என்றோ?
 செகமுமும் வொற்றைத் தனிக்குடை கவித்துமேற்
 சிங்கா தனத்தி லுற்றுச்
 செங்கோலும் மனுநீதி முறைமையும் பெற்றுமிகு
 திகிரியல காண்டு பின்பு
 புகர்முகத்து) ஐராவதப் பாக ராகிநிறை
 புத்தேளிர் வந்து போற்றிப்
 போக தேவேந்திரன் எனப்புகழ விண்ணில்
 புலோமிசை யொடுஞ்சு கிப்பர்
 அகரமுத லாகிவளர் ஆனந்த ரூபியே
 ஆதிகட வூரின் வாழ்வே
 அமுதீசர் ஒருபாகம் அகலாத சுகபாணி
 அருள்வாமி அபிராமியே.

03

மறிகடல்கள் ஏழையுந் திகிரிஇரு நான்கையும்
 மாதிறல் கரியெட் டையும்
 மாநாகம் ஆனதையும் மாமேரு என்பதையும்
 மாகூர்மம் ஆனதையு மோர்
 பொறியரவு தாங்கிவரு புவனமீ ரேழையும்
 புத்தேளிர் சூட்டத் தையும்
 புமகளை யுந்திகிரி மாயவனையும் அரையிற்
 புலியாடை உடையானையும்
 முறைமுறைக ளாயீன்ற முதியவர்களாய்ப் பழைமை
 முறைகள் தெரியாத நின்னை
 மூவுலகி லுள்ளவர்கள் வாலையென்று) அறியாமல்
 மொழிகின்ற தேது சொல்வாய்
 அறிவுநிறை விழுமியர்தம் ஆனந்த வாரியே
 ஆதிகட வூரின் வாழ்வே
 அமுத்ஶர் ஒருபாகம் அகலாத சுகபாணி
 அருள்வாமி அபிராமியே.

04

வாடாமல் உயிரெனும் பயிர்தழைத் தோங்கிவர
 அருள்மழை பொழிந்தும் இன்ப
 வாரிதியிலே நின்ன தன்பெனுஞ் சிறகால்
 வருந்தா மலேய ணைத்துக்
 கோடாமல் வளர்சிற் ரெறும்புமதல் குஞ்சரக்
 சூட்டமுத லான சீவ
 கோடிகள் தமக்குப் புசிக்கும் புசிப்பினெனக்
 குறையாமலே கொடுத்து
 நீடாழி யுலகங்கள் யாவையும் நேயமாய்
 நின்னுதர பந்தி பூக்கும்
 நின்மலி அகிலங்களுக்கு) அன்னை என்றோதும்
 நீவியென்று) ஒது வாரோ?
 ஆடாத நான்மறையின் வேள்வியால் ஒங்குபுகழ்
 ஆதிகட வூரின் வாழ்வே
 அமுத்ஶர் ஒருபாகம் அகலாத சுகபாணி
 அருள்வாமி அபிராமியே.

05

பல்குஞ் சரந்தொட் டெறும்புகடை யானதொரு
 பல்லுயிர்க் குங்கல் லிடைப்
 பட்டதேரைக்கும் அன்றுற்பவித் திடுகருப்
 பையறு சீவனுக்கும்
 மல்குஞ் சராசரப் பொருளுக்கும் இமையாத்
 வானவர் குழாத்தி னுக்கும்
 மற்றுமொரு மூவர்க்கு மியாவர்க்கும் அவரவர்
 மனச்சலிப் பில்லாமலே
 நல்குந் தொழிற்பெருமை உண்டா யிருந்துமிகு
 நவநிதி உனக்கி ருந்தும்
 நானொருவன் வறுமையிற் சிறியனா னால் அந்
 நகைப்புனக்கே அல்லவோ?
 அல்கலந் தும்பர்நா டளவெடுக் குஞ்சோலை
 ஆதிகட வூரின் வாழ்வே
 அமுதீசர் ஒருபாகம் அகலாத சுகபாணி
 அருள்வாமி அபிராமியே.

06

நீடுல கங்களுக்கு) ஆதரவாய் நின்று
 நித்தமாய் முத்தி வடிவாய்
 நியமமுடன் முப்பத் திரண்டறம் வளர்க்கின்ற
 நீ மனைவியாய் இருந்தும்
 வீடுவீ டுகடோறும் ஓடிப் புகுந்துகால்
 வேசற்று) இலக்கசை யும்போய்
 வெண்டுகில் அரைக்கணிய விதியற்று நிர்வாண
 வேடமுங் கொண்டு கைக்கோர்
 ஓடேந்தி நாடெங்கும் உள்ளாந் தளர்ந்துநின்று)
 உன்மத்த னாகி அம்மா
 உன்கணவன் எங்கெங்கும் ஜூயம்புகுந் தேங்கி
 உழல்கின்ற தேது சொல்வாய்
 ஆடுகொடி மாடமிசை மாதர்விளை யாடிவரும்
 ஆதிகட வூரின் வாழ்வே
 அமுதீசர் ஒருபாகம் அகலாத சுகபாணி
 அருள்வாமி! அபிராமியே.

07

ஞானந் தழைத்துன் சொளுபத்தை அறிகின்ற
 நல்லோர் இடத்தினிற் போய்
 நடுவி னிலிருந்துவந் தடிமையும் பூண்டவர்
 நவிற்றும் உபதேச முட்கொண்டு
 எனந்தனைத் தள்ளி எனதுநா எனதுமானம்
 இல்லா மலேது ரத்தி
 இந்திரிய வாயில்களை இறுகப்புதைத்து நெஞ்சு(கு)
 இருளாற விளக்கேற்றியே
 ஆனந்த மானவிழி அன்னமே உன்னைஎன்
 அகத்தாமரைப் போதிலே
 வைத்துவே ரேகலை யற்றுமே லுற்ற
 பரவசமாகி அழியாத தோர்
 ஆனந்த வாரிதியில் ஆழ்கின்ற தென்றுகாண்
 ஆதிகட வூரின் வாழ்வே
 அமுதீசர் ஒருபாகம் அகலாத சுகபாணி
 அருள்வாமி அபிராமியே. 08

சலதியுல கத்திற் சராசரங் களையீன்ற
 தாயா கினாலெ னக்குத் தோடு வகுமை
 தாயல்லவோ? யான் உன் மைந்தனன்றோ?
 எனது சஞ்சலம் தீர்த்து நின்றன் முகத்தை
 முலைசுரந் தொழுகுபாலுாட்டி என் முகத்தை முன்
 முன்தானையால் துடைத்து
 மொழிகின்ற மழலைக் குகந்துகொண் டிளநிலா வகுப
 மறுவல்லின் புற்றரு கில்யான் குலவி
 விளையாடல் கொண்டருண் பொழிந்து(து)அங்கை
 கொட்டி வாவென்று அழைத்துக் கூடுதல் வகுப
 குஞ்சரமுகன் கந்தனுக்கு(கு) இளையன் என்றெனக் கூ
 கூறினால் எனம் உண்டோ?
 அலைகடவி வேதோன்று மாறாத அமுதமே
 ஆதிகட வூரின் வாழ்வே
 அமுதீசர் ஒருபாகம் அகலாத சுகபாணி
 அருள்வாமி அபிராமியே. 09

கைப்போது கொண்டுன் பதப்போது தன்னில்
 கணப்போதும் அர்ச்சிக் கிலேன்
 கண்போதி னாலுன் முகப்போது தன்னையான்
 கண்டு தரிசனை புரிகிலேன்
 முப்போதில் ஒருபோதும் என்மனப் போதிலே
 முன்னிறன் ஆலயத்தின்
 முன்போது வார்தமது பின்போத நினைகிலேன்
 மோசமே போய் உழன்றேன்
 மைப்போத கத்திற்கு நிகரெனப் போது
 எருமைக்கடா மீதேறியே
 மாகோர காலன் வரும்போது தமியேன்
 மனங்கலங்கித் தியங்கும்
 அப்போது வந்துன் அருட்போது தந்தருள்
 ஆதிகட வூரின் வாழ்வே
 அமுதீசர் ஒருபாகம் அகலாத சுகபாணி
 அருள்வாமி அபிராமியே.

10

மிகையுந் தூரத்தவெம் பிணியுந் தூரத்த
 வெகுளி யானதுந் தூரத்த
 மிழியுந் தூரத்தநரை திரையும் தூரத்தமிகு
 வேதனை களுந் தூரத்த
 பகையுந் தூரத்தவஞ் சனையுந் தூரத்த
 பசியென்பதுந் தூரத்த
 பாவந் தூரத்த பதிமோகந் தூரத்த
 பலகா ரியமுந் தூரத்த
 நகையுந் தூரத்த ஊழ்வினையுந் தூரத்த
 நாளும் தூரத்த வெகுவாய்
 நாவரண் டோடிகால் தளர்ந்திடும் என்னை
 நமனுந் தூரத்து வானோ?
 அகிலால கங்கட்கும் ஆதார தெய்வமே
 ஆதிகட வூரின் வாழ்வே
 அமுதீசர் ஒருபாகம் அகலாத சுகபாணி
 அருள்வாமி அபிராமியே.

11

இதோ! சில அளிப்புக்கள்

- ⌚ அறஞ்செய விரும்பு; கருமியாயிராதே!
- ⌚ ஆலயந் தொழு; ஆண்டவனை நினை!
- ⌚ கிண் சொல் பேச; நன்மையே செய்!
- ⌚ எவது கடமை; தானதர்மஞ் செய்!
- ⌚ உண்மையே பேச; நன்மையே பெறுவாய்!
- ⌚ ஒன்ற் உறக்கம் குறை; உத்தமனாயிரு!
- ⌚ என்னும் எழுத்தும் யழ; ஏற்றம் பெறுவாய்!
- ⌚ ஏழழக்கு கிரங்கு; அன்னதானஞ் செய்!
- ⌚ ஐந்தெழுத்தை ஒது; நிம்மதி கிடைக்கும்!
- ⌚ ஒற்றுமையே பலம்; சேர்ந்து வாழ்!
- ⌚ ஒதுவது ஒழியேல்; கற்றயற நட!

S. SIVATHASAN

வாசியுங்கள்!

வலம்புரி - சங்குநாதம்
நாளிதழ் வாரமலர்

அகரம் கணினிப் பதிப்பகம்
351, வெவிள்டன் சந்தி, மணிக்குண்டு வீதி, யாழ்.